

NEJVYŠŠÍ SOUD

ODDĚLENÍ STYKU S VEŘEJNOSTÍ

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 31. 1. 2020 Vaši žádost, sp. zn. Zin 25/2020, v následujícím znění:

„S odkazem na shora citované ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím Vás zdvořile žádám o sdělení, kolik trestních věcí týkajících se skutkové podstaty trestného činu týrání zvířat podle ust. § 302 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, dosud v rámci svého působení na Nejvyšším soudě ČR celkově soudili následující soudci Nejvyššího soudu ČR:

- 1. Prof. JUDr. Pavel Šámal, Ph. D., předseda Nejvyššího soudu,*
- 2. JUDr. František Púry, Ph. D.,*
- 3. JUDr. Bc. Jiří Říha, Ph. D.,*

a dále Vás zdvořile žádám o zaslání těchto rozhodnutí, samozřejmě v anonymizované podobě.“

K Vaší žádosti povinný subjekt sděluje, že v rámci Informačního systému Nejvyššího soudu (dále jen „ISNS“) nedohledal žádný případ, v němž by výše uvedení soudci Nejvyššího soudu rozhodovali v rámci dovolacího řízení ve věcech týkajících se skutkové podstaty trestného činu týrání zvířat podle § 302 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“).

Povinný subjekt doplňuje, že zpravidla podobné žádosti o rešerše rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu odmítá na základě ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona, jako žádosti požadující po povinném subjektu vytvoření nové, dosud neexistující informace. Nicméně vzhledem ke skutečnosti, že se v případě přečinu týrání zvířat podle § 302 trestního zákoníku nejedná o frekventovaný trestný čin a dále hlavně na základě skutečnosti, že výše uvedení soudci byli pro ověření této informace povinným subjektem osloveni, zda si nevybavují, že by v minulosti jako soudci Nejvyššího soudu rozhodovali jakoukoli věc podle § 302 trestního zákoníku. Všichni tři oslovení soudci shodně uvedli, že toto takřka vylučují, jedná se o tak specifickou agendu, že by jim daný případ jistě utkvěl v paměti. Potvrdili tak de facto zjištění, která vyplynula ze soudní databáze ISNS.

Jak na základě vyhledávání v rámci interního systému ISNS, tak i na základě vyjádření výše uvedených soudců, dospěl povinný subjekt s praktickou jistotou k závěru, že tito soudci nerozhodovali žádnou věc týkající se přečinu týrání zvířat podle § 302 trestního zákoníku.

Závěrem povinný subjekt upozorňuje na možnost vyhledávání všech anonymizovaných rozhodnutí na trestním úseku Nejvyššího soudu v období přibližně od druhého pololetí roku 2001 podle klíčových slov ve veřejné databázi rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu na jeho webových stránkách www.nsoud.cz, respektive http://www.nsoud.cz/Judikatura/ns_web.nsf/WebSpreadSearch .

Posledně uvedený odkaz vede na rozšířené vyhledávání v judikatuře Nejvyššího soudu, v rámci něhož můžete ověřit skutečnost, zda výše uvedení soudci rozhodovali ve věci týkající se přečinu týrání zvířat podle § 302 trestního zákoníku. Vyhledávat lze pomocí zadání příslušných klíčových slov (je rovněž možné zadat konkrétní právní předpis). Doporučuje se k tomu použít připojenou podrobnou a srozumitelnou Náповědu. Vzhledem k obsahu žádosti tak půjde především o vyhledání hesla „*Týrání zvířat*“.

Rozhodnutí jsou na internetových stránkách Nejvyššího soudu zveřejňována obvykle ve lhůtě 60 dnů po takzvaném „odškrtnutí“ věci v ISNS, tedy dva měsíce poté, co Nejvyšší soud odeslal své rozhodnutí, včetně odůvodnění a celého procesního spisu, k soudu (zpravidla) první instance s tím, aby tento prvoinstanční soud řádně rozhodnutí dovolacího soudu doručil všem účastníkům (stranám) řízení. Pokud prvoinstanční soud následně zašle také k Nejvyššímu soudu kopie potvrzení o doručení rozhodnutí (doručenek), které prokazují doručení rozhodnutí všem účastníkům řízení, pak je možné takové rozhodnutí na webových stránkách zpřístupnit veřejnosti i dříve.

Povinný subjekt závěrem doplňuje, že pokud by i přes tuto odpověď bylo setrváno na požadavku vytvoření „úplné“ rešerše rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu, nezbývalo by povinnému subjektu než Vaši žádost odmítnout jako požadavek na vytvoření nové informace (dosud neexistujícího seznamu judikatury Nejvyššího soudu k uvedenému trestnému činu), případně by povinný subjekt tento požadavek vyhodnotil jako mimořádně rozsáhlé vyhledávání podle § 17 odst. 1 informačního zákona, jehož úhradu by Vám musel vyčíslit.

Vzhledem k tomu, že další (následující) požadovaná informace v rámci žádosti sp. zn. Zin 25/2020 (zaslání anonymizovaných rozhodnutí) je podmíněna kladnou odpovědí na otázku týkající se existence samotných řízení, v nichž by rozhodovali uvedení soudci Nejvyššího soudu, pak povinný subjekt taková rozhodnutí z povahy věci poskytnout nemohl. Povinný subjekt dospěl k závěru, že Vaši žádosti vyhovuje sdělením této (byť negativní) skutečnosti, tedy že není nutné v této části Vaši žádost odmítat pro neexistenci požadovaných informací.

Poučení: Pokud se způsobem vyřízení žádosti nesouhlasíte, můžete podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

S pozdravem

Mgr. Václav Vlček
poradce pro otázky zákona č. 106/1999 Sb.
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona